

Martina Zárubová: Zaměstnanost žen v Turecku

Posudek vedoucí práce

Martina Zárubová se ve své bakalářské práci zabývá aktuální otázkou zaměstnanosti žen v dnešním Turecku. Ačkoli toto téma by bylo možné zpracovat z různých hledisek, Martina Zárubová zvolila pro bakalářskou práci vhodný přístup, když se soustředila na shromáždění a utřídění údajů o vývoji zaměstnanosti žen ve vybraných ekonomických odvětvích a nechala stranou složitější a širší otázky, např. genderovou analýzu postavení žen na trhu práce.

Cílem práce je faktografické obohacení našich znalostí o zaměstnanosti žen v Turecku od konce osmdesátých let 20. století do roku 2010 a tomuto cíli odpovídají zvolené prameny a literatura i struktura práce. Práce je založena na datech poskytovaných ročenkami Tureckého statistického úřadu, které autorka zpracovala do použitelných přehledů a doplnila z převážně anglicko-jazyčné literatury o ženách a ekonomice Turecka.

První část práce shrnuje základní informace o vývoji zákonodárství Turecké republiky týkajícím se žen a dále aktivity samotných žen zaměřené na zlepšení vlastního postavení. Druhá část práce přináší přehled vývoje turecké ekonomiky a politiky ve zvoleném období a obecných trendů ve vývoji zaměstnanosti. Vlastní jádro práce obsahuje rozsáhlejší třetí část, která ukazuje vývoj zaměstnanosti žen ve čtyřech oblastech, respektive sektorech ekonomiky, od konce osmdesátých let. Po úvodu, stručně nastiňujícím situaci daného odvětví, každá ze čtyř kapitol zpracovává statistické údaje o ženách, konkrétně v zemědělství, průmyslu, službách a v řídicích funkcích. Jednotlivé oblasti byly zvoleny tak, aby zahrnovaly hlavní odvětví turecké ekonomiky a zároveň oblasti, ve kterých mohlo ve zvoleném období dojít k nejvýraznějším změnám. Jakkoli přinesené informace nejsou vždy zcela překvapující, vypracované přehledy zaměstnanosti žen (a mužů) v rámci turecké ekonomiky jsou nesporně užitečné. Práce ukazuje například zajímavý vývoj zaměstnanosti žen ve službách a především v řídicích funkcích.

Mezi přínosy práce patří nesporně grafy a tabulky (v textu i přílohách), které usnadňují orientaci v problematice a mohou posloužit i pro další práci. Za užitečné považuji také to, že se Martina Zárubová neomezila pouze na údaje o ženách, ale zařadila je do kontextu vývoje ekonomiky, resp. konkrétních odvětví, a především srovnala vývoj zaměstnanosti žen s vývojem zaměstnanosti mužů v jednotlivých oblastech.

Práci lze vytknout, že se omezuje na popis situace a nepokouší se alespoň na základě existující literatury analyzovat příčiny vývoje zaměstnanosti žen ve sledovaném období (i když je třeba ocenit, že si klade zajímavou otázku o vztahu zaměstnanosti žen s vládou AKP, kterou jistě nemůže bakalářská práce zodpovědět). Chybí explicitní a jasné zdůvodnění zvoleného časového období a sektorů ekonomiky, zmíněné spíše okrajově či implicitně. Také zapojení turecké literatury by přineslo obohacení a prohloubení práce a přispělo by k vysvětlení existujících trendů. Dále je možné upozornit na stylistické neobratnosti (včetně nedokončených či ne zcela srozumitelných vět), nepřesné či nejasné formulace (např. překlad názvu *Mor çati*, rozpor v hodnocení situace exportu na s. 25, věta o ženách převyšujících podíl mužů v řídicích funkcích, službách a průmyslu na s. 31), problémy s interpunkcí a jistou nevyzrálou psaní. Zdá se mi také přehnané hovořit o „řadě“ ženských sdružení v Osmanské říši na konci 19. století (s.17).

Přes uvedené nedostatky práce ukazuje, že Martina Zárubová je schopná zpracovat zvolené téma, a její práce přináší některé nové poznatky. Proto doporučuji práci přijmout k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou.

Doc. PhDr. Jitka Malečková, CSc.